

Kära förebedjare!

Varför ska vi fasta?

För att Gud är viktigare än vi! Vårt vanliga liv i överflödssamhället genererar en ohälsosam obalans, när vi - även om vi strävar efter att vara någorlunda måttliga och återhållsamma - vant oss vid att ha kroppens begär tillfredsställda och må gott. Det blir till en personlig obalans: kroppen sväller ut på själens bekostnad. Det blir lätt också en obalans i relationen till Gud och medmänniskor, då JAG blir viktigare än både Gud och nästan.

Det blir en bekvämlighet som smyger sig på en och vi behöver sannerligen ruskas om på Askonsdagen och få klart besked: Omvänd dig! Kom ihåg att du är stoft!

Nu får vi chans att vända proportionerna rätt: flytta fokus från mitt lilla jag till Guds storhet och oändliga kärlek, från mina oviktiga behov till det som min nästa behöver bättre.

Våra relationer stärks och Guds röst blir tydligare. Då vi ger och gör gott för nästan, blir det ett tomrum i oss där Gud kan komma oss mycket nära.

Kära förebedjare och med-bedjare, må ni under fastan växa ännu mer i kärleken och ert inre liv.

I bön och gemenskap,

Elsa